

ACC. N:R

M. 17000:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

1

S-1-20

Bandat material
Dikt utskrivet
från bandet.

Där Nordahls nu bor där bodde Larra körningen och hon
och Kruisse Jesus de var inte goda närmes. Jesus hede
sin jord där utan för humer gild och där könde han och
spelade med sina kor. Så hörde han att det
klapprade, klapprade och klapprade - så hörde
han att hon miste kälta idag. Ja, för förr
klapprade de med forskel si kället. Men när
han då sittade upp si sig han att hon hede fått
upp klänningen över änden och stod och klapprade
sig i änden för Jesus

ACC. N:R M. 17000:2.

I bland sā köpte man en ko och då skulle den ledas
igenom stugan annars sā skulle den inte trivas

2

FOLKLIVS-
ARKIVET

LUNDA

9

ACC. N:R M. 17000:3.

Ja Petter Tantreds fra - hon sifade att hon kunde trolla
Men hon kunde ju inte trolla mer än jag. Var hon
övän med mig så kunde hon hitta in något i bek-
ugnen så skulle de inte kunna trivas. Det var allt
hon kastade in

3
FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

2021-02-11 15:30

3

Man hörde på Solberget minan jag givit mig och de
där trodde så mycket på bäckmannen. Solberget ligger vid
air. Pigerna sa alltid: "nu är bäckmannen mer i
bäcken! Det lyser i bäcken". Ja, men, sa jag, ser ni inte
att det är minnen som lyser i bäcken. De trodde det
var bäckmannen.

ACC. N:R

M. 17000:5.

Era gäng så hämnade jag hos bonden Anders och han hade
en sugga som brukade gå och promenera i byn. En gäng
hade den hemmit in på pistgårdarne gårdar och då
hade de fyllt suggan med spillebrödvin. Hon blev
full och tog hela vägen fö sig - men hon kom likaväl
hem. Hon var full som en sugga

5

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Det fanns en som bodde ovansör Margarete Lopp - Petter
hette han och han var glad för sprit. Så sa han till
sig själv: "Nu shall du vara snäll idag Petter du skall
inte gå in på gästgivaregården". Han gick långt,
långt, långt dit bi gästgivaregården, men så till sist
sa sa han till sig själv: "Nea, du Petter, du var så
snäll så du kunde gå in bi så du får väl ändå gå
in och ta dig en gök". Petter gick hela vägen tillbaka
för att ta sig en gök.

De som hörde där där jag nu ber, hade en pāg som var
liko gammal som jag. Han hette också Karl precis som
jag. Han var inte riktigt klok. Gubben köide och
kumlade och harvade med Karl. När de köide
si följ Karl upp på ett stenarörde och bryter bälge
skaklarna på kumlans sā sa Jesus: "Påg fa, sa han,
varför gör du på det viset?" Up, jag blev kall för en
fågel. Han lekte ju häst som drog kumlans.

När de var snia si hade de gift upp på loppet, när
Jesus och Elias inte var hemma. De hade krapat ner
i en kista och locket gick in i lös och hade Jesus och
Elias inte kommit hem så snart si hade de kööts.
Vad skulle de göra däruppe? De skulle leka döda.

7
FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Här bodde en som hette Frösvenen men det var innan
jag kom hit. Elma talade om att han var så roystigt
"skräppat" (skrytsam) Elma och Jens var snila men
de hade pengar, men det hade inte han (Frösvenen)
När det var jul så gick han till Elma och sa: "Har
det varit mycket drömmande hos er i jul?" "Nej," sa
Elma "Ja, det har det varit hos mig - en litet och en
in så snabbt dörren har kunnat gå och alla skulle
matas," sa hon. De var ju fattige.

Han hade en gris som han glöktade och Elma sa att
det var en liten mager gris. Jens hade alltid fått grisar
ja, sa han, "Ji jag ville nästan sämre så är jag lika
mogen som den är än om den är lättig.

Bra gång sa han till henne att få fram det fina
glödet, men si sa hon, att det är slut nu. Ja,
du får vi ha det grova. Folk skulle ja ha mäjet.
Annars var det fin bröd bara till söndags och grov
brödet till vardags.

ACC. N:R

M. 17000:9.

Ja, det var färtigt och dåligt här överallt i Backarica
Såg, dåliga här var här och allt var eländigt

9

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jag såg var här Klas Karl som inte var riktigt klok. Han hade en känna med en sick som han skulle dra till möllan för att få mälf. Jag ködde nedanför vägen och plöjde och tankte vad i hela världen är det för någon förtig människa. Vi var lika gamla. Vi var båda 19 år. Han hade halstekopp. Ja, så kom där vid tien (backen) och där ville hässna inte upp för tien. Han kringlade och såg var han vid den ena sidan och såg var han vid den andra. Han hade mästan velat vänt. Han hade ett spö i näven som han slog sig på benen med och såg var det uppför tien och fäkti omhilen tills vagnen stoppade. Da var det väl någon som tog honom.

Hon gick in var han och Per Anders var vid mätkan och
de häpnade Klas Karl om de skulle åka i vagnen. De
börje gatbilarna sätte sig i körnun och så var det perfec-
tum och så sätte han dem över gödselhögen. Sedan
körde han.

Han hade riktiga skaklar och ett litet framför bröstet, så
han var minstens mätklarna. Det var vanligt att man gjorde
si. Det kostade ju inte något.

FOLKLIVS-
ARKIVET

LUND

Där uppe vid Dalstug bodde två systrar och de hade lite
jord så de hade en ko. När kon skulle till fjärra så skulle
Hoffers Kils leda den de frigade på när kon skulle kalva
så skulle han komma och hjälpa henne ja, så kom den
en syster till Hoffers Kils och frågade om han ville komma
upps för kon skulle kalva ja, han kom upp - nu saj den
kon aldrig någon Karl utan bara de två framförmen -
och när kon saj Hoffers Kils klo kon så radd att kalven
flög av henne.

12

FOLKLIVS-
ARKIVET

LUND

Johanna hadde den rae syskona och Kristina hadde den andre.
Nu var Johanna uppe i Lekholm fȫr hon skulle köpa en
ko. Så var där en ko som hon gick och kände på och
höckte skulle passa. Alla kokrämare kom omkring henne
och ovanvände henne och sa: "Den kan skall ju köpa -
det är "mjölkejö" och en bra ko." Komma i vär kalvhage bor
en röd, sa hon, och röden och röderna de är i släkt. Hon
menade, att alla de där kokrämarena hängde ihop.

Ingen av syskona var gifta, men en gick till Johanna:
"Allting har kommit här för sig så nu är som på min jag
skulle gifta mig - det gick inte Johanna hade en lös.

Tyska Pilla bodde där där Henning Karlsson bor. Där var
ett diltigt hus och han där hette Anders, men hette dess
Tysken fȫr han prövade s̄o diltigt. En gäst så var han
inte på gärdet och prövade - han var s̄i missbrukande -

hur var så röd att nätan gick hem till Pilla - så sa
de till honom: "Nu är det nästan hemma hos Pilla". Han
kastade spaden och gick hem för att se om där var nätan.

Om ging så hede Pilla ställt om att Kvinna blur skulle sta
pa där när han kom hem. Så skulle hon förlaga houvar si
att han skulle bli. Så sa hon: "Bli nu, bli nu, sa hon, nu
stod blur fö att höra och rikta, bli nu. Nej, sa han, men jag
säger likaväl att den 'losshet' till mig som den 'losset' till en
Mand.

Här är en fin historia om Käffels Johanna. Hon gjorde hon
uppe i mossen. Hon hade fört till att göra hono - ja, hon
var sjölo i mossen med- och så skulle den andra
systemen komma dit med middag till dem. Så var det
en sota hette Jor som var med i mossen som sa:

"Korsigt hon kommer ju aldrig ^{red} middagen jag har gjit
och möda hemme". Hon hade fått sätta sig, allt man
kunde lägga foten om nacken så hon hade satt
"madakungen" vid sidorna och så hade hon fått foten upps
om nacken. Så kunde hon inte få foten av nacken, så
honor Tor och mäster hjälpe hemme

Först när man kom in hos hemme så stod hon till vänster
och så var det ett litet litet rum. Jag kör det var förd-
galo. Det fanns nästan inte något därinne.

Tysta Pilla komde betha sköter. Tolk tog till hemme. Hon
skulle ha fått ifrån kyrko klockorna och smörja gläntarna
med - Det var ju si farvigt - För var gläntor mer diliiga.
De drog ju till Väby kärleken och blev bortade. Hon bodde
ut emot Spjungbyled. Hon bortade enghalsen svinken. Jag vet

inte vad han gjorde, men folk trodde på det. Han lärmen
var undernära. Det var därför de var så sjuka.

Här var Hoppers Rika som kunde bota på "matalan". Hon
mötte från den ena leden till den andra med ett band. Det
gjorde ju inte någon nytta.

Petter Tarkneds var si fattig. Om gung mån han skulle åta sime
på segelbruket så ville de andra göra spe av honom för han
hade si lite. Han blev si arg si han gick fram och slog
dem på skallen.

Karels Johanna gick mere i syn och liggede och fick
sik på varje ställe.

Det var en bond som ägde mossen. Alla vi tog de
hövo på den hölen. De fick bekaka sitt arvande eller
hjälpa. De fick betala spengar, men det var inte så mycket.
Man kunde välja att få till sitt. Ja, se var och en hade sitt
mossaspycke. De var skillnad på mossaspyckerna. Men
det var samma pris för alla. Vi tog hövo i backen åt en
bond i Tögdorp. Vi skulle ha $\frac{1}{3}$ av alla hövo di fö
att vi hade gjort det. Vi röglade upp det i röglugor
och delade röglugorna. Man kunde göra både små
och stora röglugor. Markägaren fick alltså $\frac{2}{3}$ och
den som gjorde det $\frac{1}{3}$.

På avvattnat mark lätts upp i skogen av en bond. Tälz.
Vi skulle bekaka i skäppa linjen för att få plocka bär.
I skäppa var 30 litr. Men det var inte lätt att hitta
plockare därifrån. Vi köpte med häst upp och plockade.
Sedan köpte jag till föreko och sålde bär dit. Det var
bara framförs som plockade. Vi kunde få en 50 kr/dag.

Vi hade en bräde på häll och si hålde vi bärna
på den och si borstades bladen bort och bärna
rullade ner i en lada. Vi plöckade röd på su handen
på sommaren.

Var och en fick sitta sitt så gott han kunde. Jag var
och kände bort många. Jag sa att detta han ej använde.
Det var inte lätt att hitta folk därifrån. För var det väldigt
gott om bär. Gick de där så kunde de sparka ut bärna
på dem. Vi plöckade för hand.

Vi plöckade också svamp och sild till badjötuna.

Kvarts Johanna köpte blåbär av oss. Här var si gott om
blåbär. Ja, sa hon, bärna plöckta bär förr till vinburen si
än här inle niogot röd plöckta. 15år liten beteckade
hon. Vi plöckade den och hon köpte den och tog den
mer och sild. Hon behöll inga tyder. Man kunde torka
bären i bokagnum. Det var bara blåbär man töckade.
Din jonen kokades och grävades i ett humus.

Ja, koastar har jag sett mycket. Jag pluckade bär om sommaren och gjorde koastar om vintern. Jag kunde sälja koastar för ett hundra kronor. Det var pengar på den tiden. Jag sålde till alla bönder både här och i Greve och Raus.

Ja, vi tog alltid på detta hållt aldrig emot Halland. Det blev längre att fara över åsen och sälja. De under krigstiden när det var så diltigt med allting så samlade vi snö och tog till Bästad och sålde. Vi fick bra betalt. Det var sommarväster som köpte.

Tor hade man sätta bilen utan di fick man ha gäst. givareskjuts. Så kom det bud att jag skulle köra för en till Östra Karups. Han var så låg förr att jag inte kunde köra fort uppför backarna. Han sa: "Vi kommer ju aldrig hem - ja, se jag, jag kan inte köra i hjäl hästen". Men vänta bara till vi kommer upp för

20

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

backen, sa jag, så shall han nog få åka. När vi hede kommit upp så lät jag mannen springa allt vad den kunde och då blev han rödd. Sa sa han: "Jag shall anmäla er när jag kommer fram till Östra Karups. Je var så god, sa jag, bara anmäl mig och det gjorde han också. Han anmälde att jag hade kört för fort ner från tierna. Nästa gång jag kom till Östra Karups sådär så sa Ekberg, att jag hade blivit anmäld. Ja, sa jag, det har jag val. Ja så han, det var bra gjort. Jag fick ingen fäktet. Nej, det är en äkta brasel varje gång han kommer hit.

Ja, här uppe var även var mycket fattare och råligt folk. De stäl och mördade. De hede ett tillhåll däruppe ovanför Ben möllen i ett gammalt hus. Gabba Karlén heter han som bodde där. Det var inte råligt att komma från där. De tog allt vad man hade om man kom från där. De slog dem också. Det var delig lag och rätt.